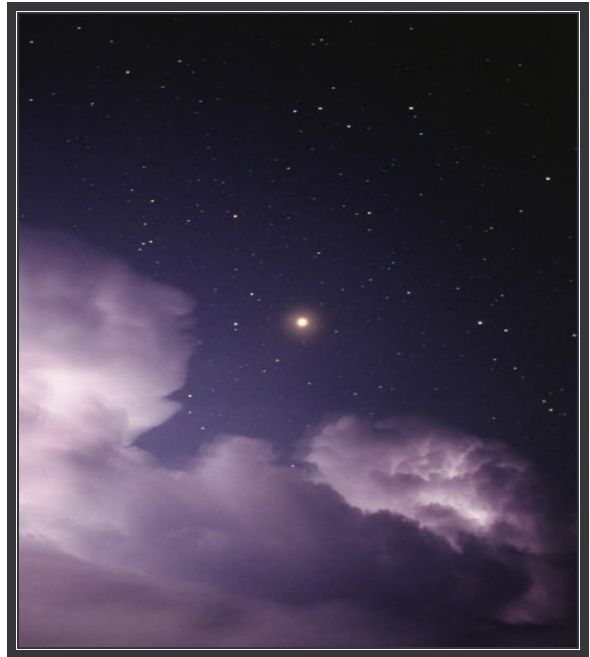

Litt om det å tro.

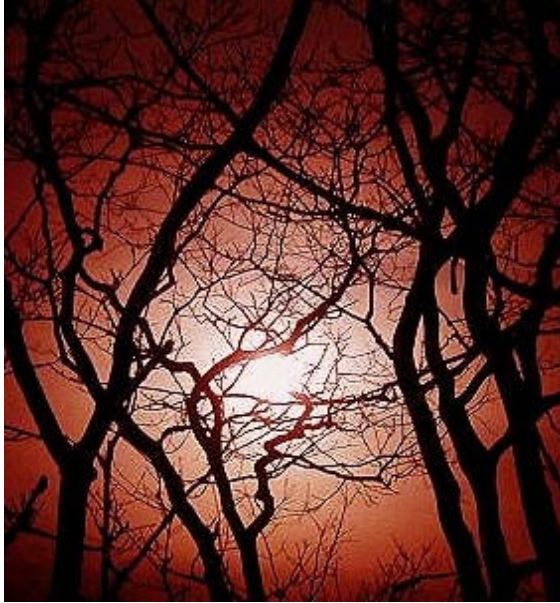
Skumringsalvenes religion baserer seg på forfedre dyrking, og dyrking av naturen. Deres høyeste helligdom er Jorden, skapt av verdens mor, **Adena**, og hennes make, **Kramedos**.

Historiene sier at Adena våknet til liv og sangen var alt i hennes hjerte. Hun sang frem stjernene og når hun for første gang åpnet øynene og så dem, gråt hun over deres skjønnhet. Tårene hennes skapte et vannspeil og i det møtte hun sin make Kramedos. Sammen fikk de 7 barn.

Verden ble skapt som en minnehage over deres førstefødte sønn som døde. Av kroppen hans skapte de jorden, en enorm og vakker hage, solen og månen er sørgelysene de tente over ham.

Etter en stund syntes Adena at det var så trist at jorden lå der uten noe liv. Hun sang en vakker sang, en sang som reflekterte stjernenes skjønnhet og drømmer. Av denne sangen ble alvene skapt. Kramedos ble skuffet når han hvordan de skydde solen, hans sørgelys, han ba henne skape et folk for ham også. Hun sang da en sang som inneholdt solens glød og intense temperament, av denne ble menneskene skapt. De to så ned på skaper verket, og var fornøyde. Men etter en tid begynte de å merke den samme sjalusi som hadde drept deres førstefødte, i deres 6 andre barn. De var like sjalu på jorden som Han hadde vært på sine søsken. Adena visste råd. Hun sa til sine barn:

«Se på denne vakre verden vi har skapt. Dere skal passe på alvene og menneskene så de ikke misbruker den verden de har fått lov til å bo på. Den er nå deres ansvar. **Briega**, du skal være livet og fruktbarhetens gudinne. Du vil være helbrederen, nyskaperen. Du har ansvar for alle nye liv hos mennesker og alver. **Braemar**, din bror vil være herre over død

og avslutning av liv. Du er krigens herre også, for krigen er avslutning på en krangel. Dere to skal utfylle hverandre og ta hånd om de døde før de blir født på ny.

Isitare og **Dagda** er visdommens kilde. Til dere kommer de for å få visdom. Dere vil bli regnet som forfedrene, for fra sine forfedre arver man visdommen. Dere vil gi dem besinnelse, kunnskap og fred. Dere vil ha ansvaret for alver og mennesker mens de lever.

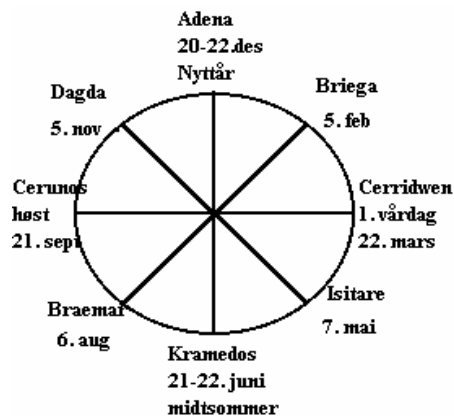
Cerridwen og **Cerrunos**, dere er plantenes og dyrenes herskere. Cerridwen hersker over alle planter og Cerrunos over alle dyr. Dere står på plantenes og dyrenes side, og ingen skal kunne høste en plante, eller fange et dyr uten deres tillatelse.

Dere skal alle se til at hverken alver eller mennesker misbruker den gave som verden er.»

Dette sa Adena, Gudenes mor.

Dere har oppdaget at menneskene har vendt seg bort fra den rette troen, i dens sted har de skapt sin egen. Dere merker at de ikke får direkte hjelp fra gudene, slik som dere får, allikevel blir de ikke utryddet, noe som må bety at de gjør noe rett. Dere holder dere til deres egne guder, og ler når de sier at dere ofrer til feil guder.

Sabbatene

Dere avholder 6 sabbater til de små gudene og 2 til de store. Ved året begynnelse ofrer dere til Adena, som takk for at hun skapte dere.

Ved første lysdag, 45 dager ute i det nye året, ofrer dere til Briega, helbredelsens gudinne.

Ved første vårdag, ca 90 dager ute i året, ofrer dere til Cerridwen for at hun skal plante nye frø i marken, slik at grøden blir stor.

Ved første sommer dag, 135 dager ute i året, feirer dere Isitare, formoderen. Denne dagen feires ved at det avholdes et ting, der eventuelle tvister kan legges til side.

Ved midt år 180 dager ute i året holdes en stor festdag til ære for Adena og Kramedos. Denne dagen regnes for den dagen da mennesker og alver ble skapt.. På denne dagen inngås de fleste troskapseder.

Neste festdag er den eneste der våpnene ikke holdes i sliren. Dag 225 av året tevles og kjemper man for å feire Braemar. Man fester og forteller om sine ferdigheter. Men den som dreper noen denne dagen er sikker på at Braemar ser på dem med forakt.

Neste festdag er høstfesten. Slaktedagen. 270 dager ut i året. Denne er viet til Cerrunos. Man takker for alle de dyrene man har fanget siden sist, og holder en stor felles jakt og deler byttet.

Siste festdag i året faller på dag 315. Da hedrer man sine forfedre gjennom å hylle Dagda, man avholder også denne dagen et ting der tvister kan bli løst. Videre er det slik at man minnes sine døde på denne dagen. De som kommer fra to forskjellige klaner veksler mellom å dra til de forskjellige klanenes minnestener. Man kan bare regnes som å høre til

to klaner samtidig. De to som formerer seg og deres barn tilhører begge klanene. Når barna selv skal få barn må de ta et valg om hvilken av sine foreldres klaner barna tilhører.

Offergaver.

Adena hyller dere hver morgen, ved å la hennes navn være det første over deres lepper. Og det første i deres sinn. Dere fremfører dikt til hennes hyllest ved hennes hellige dag.

Til forfaren, **Dagda** ofrer dere deres eget blod. Dere tapper det ut og kaster det på bålet. Dere hyller ham daglig ved å hedre deres foreldre. Og ved å bygge vakre minnesteder for deres døde.

Til **Isitare** kan dere ofre deres eget blod som til Dagda. Til vanlig mediterer dere for å oppnå kontakt med henne. Hvis dere skulle ofre noe spesielt så var det tid. Ved å bruke den til å meditere. Og til å tenke seg om før dere gjør noe overilt.

Til **Cerrunos** ofrer dere hjertet på dyrene man skyter. Dere ofrer det ved å brenne det på bålet

Til **Cerridwen** ofrer dere ved spesielle anledninger gjennom gaver ved hennes hellige trær. Til daglig ofrer dere ved å gi henne første biten av maten og første slurken av drikken.(Dere kaster det på bakken.)

Braemar krigsguden, hyller dere ved å drepe fiender, og ved å vise mot i kamp. Dere er ikke redd for å dø, for **Braemar** venter på en. Det hender også at dere ofrer deler av særs bitre fiender til ham for at han skal plage fiendene i etterlivet. Når dere går inn i kamp maler dere dere med den hellige **Briegas** aske, slik at dere skal slippe at det skal gå sykdom i sårene.

Til **Briega** ofrer dere røkelse. Den brenner dere på bålet, eller i røkelsespinner. Enkelt ganger maler dere dere med asken fra bålet eller røkelsen for å jage vekk sykdom.

Kramedos hyller der ved at hans navn er det siste over ens lepper. Og ved å ha ham i deres tanker når dere skal sove. Dere fremfører dikt til hans hyllest ved hans hellige dag.

Overgangsritene.

Det er to viktige overgangsriter i skumringsalvenes liv. Fødsel og innlemmelse i familien. Og å få sitt sjelenavn og regnes som voksen.

Familieeden.

For å kunne regne et barns som en av familien må det sverges inn ved tre stedfortredere. Helst fødemoren og to til, om fødemoren er død, kan hennes fødemor steppe inn. Om det ikke finnes noen av føderekken igjen, kan et søsken av samme fødemor trå til. Er barnet helt uten foreldre må det først blodbindes før det kan sverges inn av sin blodforelder. Det kan være mange flere stedfortredere. Som regel alle som er i familiegruppen. De sverger at de skal oppdra barnet til å bli en god skumringsalv og beskytte det til det får sitt ekte navn. Også gir man barnet et stammenavn. Dette navnet kan endre seg etter store bragder. Eller enorme faderer. (Denne navneendringen kan bare skje med familiens tillatelse)

Det hender en sjelden gang at barn ikke blir sverget inn før de er voksne. Dette oftest når barn blir født utenfor en familiegruppe. Noe som skjer ytterst sjelden. I så tilfelle trenger han eller hun ikke blodsforeldre, det er nok at vedkommende blir godtatt av familien i et felles møte. Så må de få et stammenavn, før det går gjennom navneritualet, hvor de får sitt hemmelige navn. Du regnes ikke som voksen før du har fått ditt ekte navn.

Navneseremonien.

Man finner sitt ekte navn ved å gå inn i transe og bli fraktet til Åndeverdenen. Der vil en ekte navn bli fortalt til en. Noen får bilder, noen får ord, noen får handlinger. Men alle møter de noe som gir dem et navn. Dette navnet er deres hemmelige navn, og i det kan de hente styrke. Enten som et mantra eller som et skjold i drømme. Etter første turen inn i Åndeverdenen kan man falle inn i den fra drømmenes rike. Å være i drømme uten et skjold er farlig.

Ved Kramedos tempel.

Galluva er den klanen som alltid har vært knyttet til Kramedos. De tror at Kramedos har vært fanget i jorden, og at han ble fanget der pga noe menneskene har gjort. Dette ser de på som det ytterste svik av menneskene. Kramedos var den som gav menneskene livet ved å ønske dem til denne verden, og nå har de holdt ham fanget i jorden i mange mange år. Dette kunne de få til ved å binde ham ved hans hellige navn. Skumringsalvene føler også at de andre gudene har sviktet faderen, ved at de har latt menneskene forbli på jorden etter sitt svik.

Klan galluva er også overbevist om at han ikke er den 7. i og med at de har vaktet over graven til den 7. i alle år. De har holdt den 7. godt bundet. De er meget sikre i sin sak, for etter at Kramedos kom tilbake, har graven vært like hel. (Nøyaktig hvor graven ligger er en hemmelighet) Det har i alle år vært en yppersteprestinne og en gravvokter blant de hellige i Galluva. Disse har reist rundt til de 8 forskjellige stensirkelene og utført ritualer for å styrke gudene og binde den 7. Før Kramedos ble frigitt var hans hellige stein borte. Den kom tilbake da Kramedos ble frigitt. Magisk og av seg selv.

Galluva hyller fortsatt de andre gudene, især siden deres tjenere var med på å frigi Kramedos fra hans fengsel. Især hyller de nattalvene som var med på å hindre at Kramedos ble bundet på nytt og Omanias kongeætt som var involvert i å slippe ham fri.

Nå har yppersteprestinnen og gravvokteren fått en ny oppgave. Nemlig å vokte og hylle Kramedos. Kramedos hoff reiser fra sted til sted og guden er med når den 7. grav skal voktes. Ritualene ved Kramedos Tempel har som hensikt å fylle guden opp med den energi han har blitt frarøvet i sitt fangenskap, og de vet at den dagen de har fullført sin oppgave vil han atter vende tilbake til Gudenes sfære. Da vil han atter være mektig nok til å åpne portalen og vandre hjem. Å være her på de dødeliges plan tapper ham for krefter. Og det er mange mennesker som fortsatt spytter på hans navn og svekker ham. Klan Galluva holder enda mindre av menneskene enn de gjorde før. Eneste unntaket må være det Omanske Kongehus. Som var med i befrielsen av Kramedos.